

զթուղտս կովեաց և զկապն ուսոյց մեզ և հայրաբար զթով խնամէ զմեզ . . .

Եղև զբաւ սորա ի թուահոնիս հայոց ԶԼԻ (=1485) յամսեանն ապրիլի ԺԼ.» (C. G. էջ 25):

ԱԻԵՏԻՍ ԵՊՍ. ՍՍԱՌԻՆՅԻ, Մբ.—Կնիքը 1754, Սսոյ Թէոքորոս կթղի. օծման կը մասնակցի 1784ին, Կ. Պոլսոյ Ս. Աստուածածին եկեղեցիի մէջ, խորհրդական 1793ին, կը վախճանի 1802ին:

ԱԻԵՏԻՍ ՎԱՆՅԻ, Թարգման.— 1796ին, իր ծախքով շինել կուտայ Ս. Գլխազրի դասին երկաթեայ արապէզները, ըստ իւր յիշատակարանի, ինչպէս նաև Ս. Հրեշտակապետաց վանքին աւագ սեղանի խաչկալն և նոյն վանաց Ս. Հռիփսիմէի պատկերն, ըստ արձանագրութեանց: Կր պաշտօնավարէր Պետրոս Եւդոկիացի և Թէոգորոս Վանցի պտրքց. օրով (ՄԶ. թ. 85):

ԱԻԵՏԻՍ ԿԹՂ.— 1599ին աթոռակից Դաւիթ Գ. Վաղարշապտեցիի, 1613ին կ'այցելէ Ս. Յակոբի վանքը եպիսկոպոսական ձեռնադրութեան համար, միաբանութեան և իշխանաւորաց հրաւէրով. ինչպէս կը վկայէ Նազարեք ղպիր իր Պատմ. եւ Վարդ Գր. Պատմ. Պարոնսկիի գրուածին մէջ (ՄԶ. թ. 322). «Եւ յօրժամ տեսին ազգս Հայոց զհաւատարիմ ծառայութիւն սորա (Պարոնաէրի) որ վստն Ս. Երուսաղիմայ, ապա ՌԿԲ (=1613) թվին հարկ ի վերայ եղին և կոչեցին զառաքինի Աւետիս կաթողիկոսն Ս. Էջմիածնայ, եւ բազում վարդապետք ընդ նմա եւ ետուն զնա ձեռնադրել եւ օրհնել արքեպս. Ս. Երուսաղէմայ»: Գաղատիոյ վանքի Մատենադարանին Զեռագրին մէջ (թ. 128, էջ 273) կը գտնուի Աւետիս կթղի. Երուսաղէմէն զրկած մէկ կրկնակի օրինակը որուն մէջ կը յիշէ 1613ին, իր Ս. Յակոբ վանքն այցելելը և Պարոնաէրի եպս. ձեռնադրուիլը Զատիկի մեռելոց օրը: Գրիգոր վրդ. Դարանազցին ալ իր Ժամանակագրութեան մէջ (էջ 286) կը գրէ. «Եւ զսա (Աւետիս կթղ.) տարեալ խօճաներն ամենեցուն միաբանութեամբ իս. քաղաքն յԵրուսաղէմ. եւ օրհնել ետուն Գրիգոր եպսն.»: Աւետիս կթղ. վախճանած է 1620-1624ին (Ազգայն. էջ 2341):

ԱԻԵՏԻՓ (Մհտ.), ԿԻԻԼԼԱՊԻ, և Մհտ. ԿԻԻԼՊԷՆԿ ԿԻԻԼՊԷՆԿ ԿԵԱՆ ԹԱԼԱՍՅԻ.— Ուխտաւորութեամբ կ'այցելեն Ս. Յակոբի